

OKÉNKO

do

charity
Jeseník

číslo 9 • 2018

Slovo ředitelky

Milí přátelé,

horké letní dny jsou již pravděpodobně za námi a část z nás si určitě oddechla. Přichází září, kdy se příroda probarví, pročistí se vzduch a můžeme ještě prožít krásné dny nastupujícího „babího léta“. Právě proto mám toto období nejraději.

V Charitě je měsíc září spojen s oslavami, a to ne jen tak ledajakými. Ve čtvrtek 27. září oslavíme všichni, kteří v Charitě Jeseník pracujeme, a také vy, kteří nám v naší práci jakkoli pomáháte, památku sv. Vincence z Pauly. Myšlenky a činy tohoto kněze, který je považován za zakladatele organizované pomoci bližním, jsou po mnoha staletích stále aktuální. Jeho slova „Vždyť láska je víc než všechna pravidla, a právě k ní má všechno směřovat.“ jsou pro nás „charitáky“ stálou výzvou.

Tento sváteční den chceme v letošním roce oslavit úplně jinak. V minulých letech jsme pravidelně zvali vás všechny na návštěvu k nám, do našich zařízení, abyste poznali v rámci dnů otevřených dveří naše služby. Letos jsme se rozhodli uspořádat naši první charitní pouť a zveme všechny do Černé Vody. Místo jsme vybrali záměrně tak, že se nachází uprostřed mezi našimi středisky a nikdo z nás to nebude mít daleko. Pojdte s námi vyrazit na cestu a doputovat až do Černé Vody k farnímu kostelu Panny Marie. Přijďte se námi setkat, prožít společné chvíle, načerpat a občerstvit se nejen fyzicky, ale i duchovně. A především oslavit náš svátek.

Srdčně vás všechny zveme.

Helena
PASCHKEOVÁ
ředitelka

Pouť na Maria Hilf 2012

Putování do Černé Vody

Založit novou tradici společného setkávání a zároveň oslavit svátek patrona Charity sv. Vincence z Pauly se rozhodla Charita Jeseník ve čtvrtek 27. září v Černé Vodě. Mše svatá proběhne od 15:30 hodin v kostele Panny Marie, následovat bude krátký program.

„Byl to pro mne vždy takový rodinný den. S rodiči jsme se na pouť dopředu chystali a vše jsme plánovali. Na začátku nás vždy uvítal pan farář s modlitbou a po mši jsme se vydali na cestu. Na poutě jsme chodili pravidelně až do padesátých let, pak už to nešlo. Je to pro mne příjemná vzpomínka,“ říká známá jedné kolegyně o poutích na Maria Hilf, kam se svými rodiči jako malá chodila. Dnes si mnozí pod slovem pouť představí kolotoče, atrakce pro děti, nebo stánky s nejrůznějším zbožím. Hlavní rozměr poutí je však především duchovní. Poutě jsou často příležitostí k hlubšímu setkání s Bohem, změně života, smíření. Člověk má při putování možnost podívat se na svůj život s odstupem. Současně jsou poutě ale i o setkávání lidí.

A právě toto vše chce Charita Jeseník nabídnout nejen svým zaměstnancům, klien-

tům, ale všem, kteří se k této akci chtějí připojit. Zároveň je to pro Charitu oslava svátku jejího patrona, sv. Vincence z Pauly. Ten jako první zjistil, že pokud má být pomoc účinná, musí být organizovaná. Sám založil několik charitativních spolků, mimo jiné v roce 1633 společenství sester „Dcery křesťanské lásky“, zvané též vincentky.

Při své práci se zasazoval o lidsky důstojnější jednání s galejníky, jeho naleziště zachránily život tisícům dětí, pomáhal válkou a hladem téměř zničeným provinciím Lotrinska, Picardie a Champagne. Misiónáře a sestry posílal do nejrůznějších míst ve Francii i mimo ni. Srdce mu hořelo pro chudé a církev. Jeho dílo a jeho charisma žijí dál v nesčetných mužích a ženách, kteří jako členové různých vincentinských společenství nebo charitativních sdružení pomáhají lidem v jejich nouzi.

Přijďte za námi do Černé Vody připomenout si život tohoto světce, setkat se s lidmi, kteří naplňují jeho poslání a využít možnosti k setkání s Bohem, či se jen zamyslet nad svým životem. Krásné zamyšlení k putování od otce Miroslava Kadlece si můžete přečíst na poslední straně tohoto čísla.

Co nás čeká v září...

- **Grilování a poslední letní posezení** v Domově pokojného stáří sv. Hedviky.
- **Výlet do Prahy** klientů Denního stacionáře Šimon v Jeseníku a jejich doprovodu.
- **První Charitní pouť** ve čtvrtek 27. září v Černé Vodě v kostele Panny Marie.
- **Výlet do Lesního baru** klientů Domova pokojného stáří sv. Františka.
- **Stáž Charitní pečovatelské služby** v Charitě sv. Martina v Malé Morávce.

Čtěte dál ...

- **Promování inženýři...** (str. 2)
- **Těšíme se na Bambu** (str. 3)
- **Rozhovor s expertem** (str. 5)
- **Čechránění a kolovrátek** (str. 7)
- **Duchovní zamyšlení** (str. 8)

Promování inženýři...

Dlouho očekávané vystoupení pana Jana Vančury, člena známé hudební skupiny Plavci, se uskutečnilo v úterý 3. července na zahradě Domova pokojného stáří sv. Hedviky. Došlo tak ke splnění přání z projektu „Ježíškova vnučata“ Českého rozhlasu.

Splnit přání seniorům z Domova pokojného stáří sv. Hedviky, tedy zařadit „vystoupení nějakého známého country zpěváka“, se rozhodla paní Marcela Hladká. Ta i přes různé překážky při organizaci vystoupení vytrvala a koncert se tak nakonec podařilo uskutečnit.

Její přislíbení splnit klientům jejich přání udělal velkou radost všem v domově. A proto

že se o ni chtěli podělit i s ostatními, pozvali na koncert klienty z okolních domovů: Charitního domu sv. Anežky ve Vidnavě, Domova pokojného stáří sv. Františka v Javorníku, Domova pro seniory Javorník, Domova důchodců Kobylá nad Vidnavkou, Centra sociálních služeb Jeseník a Domova důchodců Zlaté Hory. Pozváni byli samozřejmě i lidé z Vidnavy a okolí. Kdo

se o koncertu nedozvěděl z plakátu, toho přilákala hudba.

Jan Vančura totiž rozezpíval celou zahradu domova, ne-li celou Vidnavu. Samozřejmě nechybělo ani bohaté občerstvení v podobě grilovaných vepřových kýť, které na akci daroval Ing. Petr Hájek, dále sýry domácí výroby od pana Petra Poláška, víno a domácí koláčky od paní Beáty Palmové a výborné rolády od paní Zdeny Kucherkové. O krásnou levandulovou výzdobu se postarala paní Marcela Hladká a Beáta Palmová.

Celé akci přálo i počasí. „*Toto byla nejlepší akce, kterou jsem tady zažila. Všechno to bylo dobré, hudba, jídlo a všichni okolo se bavili,*“ vzpomíná paní Marie. Není divu, hity kapely, která začala svou kariéru v roce 1964 a na vrcholu své slávy byla v sedmdesátých letech dvacátého století, znají snad všichni. Píseň „Promování inženýři“, která zazněla během koncertu dvakrát, si klienti zpívali ještě další den.

Velké poděkování proto patří těm, bez kterých by se tato akce neuskutečnila: paní Marcela Hladké, paní Beátě Palmové, Ing. Petru Hájkovi, panu Petru Poláškovu a paní Zdeně Kucherkové. Především ale děkuji Janu Vančurovi za úžasný koncert a nezapomenutelný zážitek nejen pro naše klienty. A samozřejmě velký dík patří zaměstnancům domova, kteří se podíleli na přípravě celé akce.

Bohoslužba na Maria Hilf

Navštívit poutní místo Maria Hilf nedaleko Zlatých Hor se společně se svou vedoucí vydalo v pátek 20. července několik klientů Charitního domu sv. Anežky ve Vidnavě.

Plánovanému výletu jako by přálo počasí, protože se po několika deštivých a chladných dnech konečně udělalo krásně a tak klienti mohli vyrazit na cestu do Zlatých Hor. V kostele zasvěceném Panně Marii Pomocné se po domluvě připojili ke skupině poutníků z Olomouce, kterým na místě sloužil mši kněz, který je doprovázel. Po skončení mše se ještě slova ujal rektor

poutního místa pan Mgr. Mariusz Tomasz Banaszczuk. Ten poutavě vylíčil zajímavou historii celého poutního místa i obnovu místního kostela.

Klienti si pak prohlédli kostel i jeho okolí a velmi se jim tam líbilo. „*Jsem moc ráda, že jsem se sem ještě mohla podívat, je tu krásně,*“ zhodnotila výlet s úsměvem na rtech jedna z klientek.

Kalendárium

- **V roce 2012** byla v Domově pokojného stáří sv. Františka dokončena rekonstrukce sociálních zařízení. Stavební úpravy byly financovány z výtěžku Tříkrálové sbírky a částečně z vlastních zdrojů.
- **V roce 2014** se uživatelé Denního stacionáře Šimon vydali na výlet do nedaleké Písečné. Kromě jízdy autobusem, kterou si chtěl jeden z uživatelů vyzkoušet, je nadchlo zajímavé hřiště „U Lařků“.

Stalo se ...

Vydařené přespávání

Tradiční přespávání ve stacionáři se vydařilo. Začalo venkovní šipkovanou, před večerí pak proběhla promenáda ve veselých pyžamech spojená s diskotékou. Poté následovalo předávání diplomů a pohárů. Večerní promítání všechny uspalo a ráno se nikomu nechtělo vstávat. Před odjezdem domů se ale ještě stihli společně nasnídat i popovídat si o společných zážitcích.

Putování zlaté kuželky

V pátém ročníku turnaje o „putovní zlatou kuželku“ sice Domov pokojného stáří sv. Hedviky neobhájil loňské vítězství a zlatou kuželku si odvezlo družstvo z Domova důchodců Zlaté Hory, hráčům to ale náladu nezkažilo. Soutěžení, do kterého se opět zapojily i ostatní domovy z okolí, doprovázela příjemná hudba manželů Knápkových a nechybělo ani bohaté občerstvení.

Těšíme se na Bambu

Na pravidelnou canisterapii, tedy léčebný kontakt se psem, se od září mohou těšit klienti obou charitních domovů ve Vidnavě. Navštěvovat by je měla roztomilá fenka čivavy jménem Bambu, která všechny okouzila už při své první zkušební hodině.

Domov pokojného stáří sv. Hedviky navštěvovali psi se svým doprovodem zatím nepravidelně. V Charitním domě sv. Anežky proběhla psí návštěva v nedávné době poprvé. V červenci je navštívila se svou fenkou labradorského retrívrva Angie paní Vrbová. Tato návštěva všechny tak nadchla, že se rozhodli využít nabídky společnosti Podané ruce, z. s. a vyzkoušet zkušební canisterapeutickou hodinu.

Ta se uskutečnila 2. srpna, kdy oba domovy navštívila paní Marie Orságová z Jeseníku se svou fenkou čivavy Bambu. Canisterapie právem patří mezi nejoblíbenější terapie. Pes svou přítomností dokáže vyvolat dobrou náladu všude tam, kde je potřeba. A všichni víme, že úsměv léčí. Fenka Bambu si okamžitě získala srdce klientů. Reakce některých na její návštěvu byla až dojemná.

Klientka, která komunikuje jen jednoslovně, řekla plynule a srozumitelně dvě věty. V přítomnosti psa se totiž klienti uvolní, zklidní a lépe komunikují.

Po zkušenosti s Bambu došli na domovech k závěru, že plemena menších psů jsou lepší volbou, protože někteří klienti mají z větších psů obavy a raději jejich přítomnost odmítanou. Čivavu Bambu přijali s velkou radostí. Díky své velikosti se bez problému mohla přiblížit na dotek i k imobilním klientům v lůžku. Ti ji za její návštěvu obdařili několikanásobným pohlazením. Bylo vidět, že si celou svou návštěvu užívala i Bambu. Mazlení a hlazení jí bylo příjemné.

Speciální terapie se zvířaty, která se nazývá animoterapie nebo také zooterapie, využívá léčebného kontaktu zvířete s člověkem. Tato terapie podporuje u klientů funkce fyzické, sociální, kognitivní i emocionální. Snižuje napětí, stres a dokonce i krevní tlak. Existuje několik druhů těchto terapií - kromě canisterapie například felinoterapie (terapie za pomoci kočky), hipoterapie, kde pomáhá kůň, nebo třeba terapie za pomoci hospodářských zvířat.

V případě klientů v domovech se nejlépe osvědčila právě canisterapie. Ta je také součástí terapie mnoha chorob, které se objevují převážně ve stáří, jako je Alzheimerova a Parkinsonova choroba či demence. Pravidelná canisterapie tak bude mít pro klienty domovů ve Vidnavě určitě pozitivní přínos.

Přípravy výletu do Prahy vrcholí

Termín plánovaného výletu uživatelů Denního stacionáře Šimon do Prahy se blíží. S balením sice pomůžou rodiče, ale je potřeba vše dobře naplánovat.

Podívat se do Prahy bylo velkým přáním uživatelů už delší dobu. Zorganizovat takový výlet ovšem není jen tak – je potřeba zajistit doprovod, najít vhodné ubytování, sehnat peníze. To vše se ale nakonec podařilo také díky dobrovolnému vstupnému, které se v květnu vybralo na divadelním představení „Pistolka“.

Uživatelé se na společnou akci pečlivě při-

pravují – půjčují si knihy o Praze v knihovně a vyrábí různé koláže míst, která mají v plánu navštívit (viz foto). Za tři dny toho chtějí stihnout nakonec dost: projít historické památky v centru hlavního města, navštívit ZOO v Troji a v pátek večer zamíří do hudebního divadla Karlín na muzikál. Přejeme jim, aby se jim výlet vydařil a přivezli si spoustu skvělých zážitků.

Stane se ...

Rozloučení s létem

Klienti Domova pokojného stáří sv. Hedviky se v pondělí 17. září rozloučí s létem jejich nejoblíbenější činností spojenou s tímto obdobím - grilováním a společným posezením. Při poslechu příjemné hudby zavzpomínají na uplynulou sezónu a budou se těšit na aktivity spojené s nadcházejícím obdobím podzimu. To bude určitě po extrémně teplých letních dnech vítanou změnou.

Den otevřených dveří

Denní stacionář Šimon letos slaví 20 let od svého vzniku. Proto se zaměstnanci rozhodli uspořádat Den otevřených dveří a ukázat veřejnosti běžný den ve stacionáři, ale i něco navíc. Kdo v květnu neviděl v Divadle Petra Bezruče divadelní představení „Pistolka“, má možnost ho zhlédnout ve čtvrtek 18. října v prostorách stacionáře. Jako host také vystoupí opavská kapela Naděje.

Napsali o nás ...

Nový stacionář může vyrůst na místě stávajícího

Komunální politici se rozhodli pro prodej bývalé školky včetně pozemků Charitě Jeseník, která zde provozuje denní stacionář, uzavřením smlouvy o smlouvě budoucí. Podmínkou je zachování této sociální služby po dobu 15 let.

www.jesenik.org - 26. 7. 2018

15:30 hod. – mše sv. v kostele Panny Marie

Přijďte s námi oslavit svátek patrona Charity sv. Vincence z Pauly a založit tak novou tradici společného setkávání.

Občerstvení zajištěno!

V případě špatného počasí program po mši sv. v kulturním domě.

„Je to všechno o lidech,“ tvrdí náš třetí expert Stanislav Kocourek z Olomouce

V září končí dvouletý projekt s názvem **Posílení profesionality a stability Charity Jeseník**, který nás výrazně posune směrem k moderně a profesionálně řízeným organizacím. Pomáhali nám v tom tři externí experti, z nich dva jsme již v rozhovoru pro Okénko představili. Nyní je tedy řada na posledního z nich. Stanislav Kocourek nám byl nápomocen nejen s vytvořením Strategického plánu, ale také s nastavením procesů v oblasti řízení lidských zdrojů. S charitami spolupracuje už několik let a tak dokáže vnímat potřeby managementu i řadových zaměstnanců.

Co vlastně znamená strategicky a personálně plánovat a řídit v neziskovém sektoru?

Obecně je v neziskovém sektoru velmi těžké strategicky plánovat. Je to dáno částečně stávajícím systémem financování, který nedává sociálním službám velkou jistotu v dlouhodobějším horizontu. Strategické plánování v Charitě Jeseník znamenalo definovat srozumitelně a jednoznačně cíle, kterých chce v následujících pěti letech dosáhnout, určit konkrétní kroky, jak k nim směřovat, s jakými náklady, termíny, odpovědnostmi. Bavit se o tom, co všechno by mělo být za pět let jinak, než teď. Mnohem více přemýšlet o kapacitách zaměstnanců, o finančních zdrojích na zajištění strategických priorit a cílů. A to vše při zabezpečení běžných provozních prostředků a poskytované kvality péče klientům. Pokud jde o oblast personální, tak je to o řízení činností jako jsou oslovování, výběr a zapracování nových zaměstnanců, nastavování tzv. kompetenčních modelů pro jednotlivé pracovní pozice (potřebných znalostí, schopností, dovedností), zpracování nebo ve vašem případě aktualizace systému hodnocení zaměstnanců na všech úrovních, definování oblastí rozvoje a identifikace vzdělávacích potřeb zaměstnanců i jejich motivace a zapojování do rozhodování formou pravidelné komunikace.

Jsou charity v něčem specifické?

Určitě. Už jen z tradice a historie, ze které vycházejí a z hodnot, kterými by se měly ve své práci řídit. Myslím, že většina organizací chce vykonávat svou práci kvalitně, ale právě rozměr křesťanských zásad je to, co v mých očích odlišuje charity od jiných neziskových organizací. Dalším specifikem je celorepubliková působnost charit a samotná struktura charitních organizací. Ve strategickém plánu tak vedení Charity Jeseník například muselo vytvořit takovou vizi a poslání, které by byly originální, ale zároveň navazovaly na vizi a poslání Charity ČR. Jiný je i rozsah poskytovaných služeb oproti většině organizací, a to jak počtem nabízených služeb, tak například v případě Jeseníku i rozlehlostí území, na kterém své služby poskytuje.

Co je při vytváření strategie i konceptu personálního řízení podle Vás nejdůležitější?

Za mě určitě co největší zapojení zaměstnanců na všech úrovních organizace. Strategický plán je velmi užitečný nástroj v tom, že všichni mohou vidět, kam organizace směřuje, jaké činnosti, aktivity, investice budou realizovány, ale zároveň jeho tvorba znamená velmi dobrou příležitost potkat se se zaměstnanci, probrat s nimi věci, které v běžném provozu probrat nelze, zjistit jejich názory a potřeby. Proto jsme se snažili na začátku celého procesu získat od nich co nejvíc námětů, ať už

formou dotazníkových šetření, skupinových workshopů, školicích akcí. Výsledky šetření jsme pak samozřejmě zaměstnancům prezentovali, stejně jako první návrh Strategického plánu. Jde vlastně o to, aby strategický plán byl společné dílo.

Co Vás na této práci tak baví?

Zprv se vždycky něco od svých klientů naučím i já. Je to, doufám, vzájemné obohacování a učení se. Mám pocit, že se díky své práci rozvíjím. Zahrudě je pro mě zajímavé sledovat reakce manažerů i zaměstnanců, když jim řeknu, že v práci trávíme přibližně třetinu svého života a že by tato část našeho bytí mohla být i o vnitřním naplnění, smyslu a rozvoji. A zatřetí všem svým klientům cituji myšlenku Carla Gustava Junga, že „ve skutečnosti závisí všechno na člověku a málo nebo nic na metodě. Metoda znamená jen cestu a směr, kterými se člověk dá“. A to mě bavilo i v práci v Charitě Jeseník – a sice

že klíčoví pracovníci věděli, že mají oni sami odpovědnost za to, jestli společně nastavené metody budou fungovat, nebo ne.

Zajímavé je to vzájemné obohacování. Co jste se naučil v naší charitě?

Spousta lidí ve vaší charitě je pro mě velkou inspirací v tom, jak zvládají svou nelehkou práci. Díky své houževnatosti, zaujetí, empatii, snaze po zdokonalování sebe samotných i celé organizace, smyslu pro povinnost, schopnosti zvládat každodenní starosti, nevzdávat se a přitom si udržet pozitivní náhled na situaci. Tohle jsem viděl velmi často nejen u vedení organizace, ale i u zaměstnanců, kteří pracují s klienty.

Co byste doporučil vedení organizace do budoucna?

Pro úspěch udržení změn je stěžejní role vedoucích pracovníků. To, jak funguje vedoucí na individuální úrovni, se projevuje do jisté míry i v celkovém fungování týmu. Všichni totiž máme přirozenou potřebu být součástí skupiny, ve které se cítíme bezpečně, dobře, jsme respektováni. Pokud tomu tak je, pomáhá nám to zvládat těžkosti a nesnáze, které se občas vyskytnou. Proto je důležité, aby všichni vedoucí pracovníci takzvané táhli za jeden provaz, byli sobě navzájem nejen oporou a inspirací, ale dokázali být k sobě opravdu upřímní a uměli dát jeden druhému i zpětnou vazbu, jejímž cílem bude další zlepšování. Stejně tak je podle mě důležité i pravidelné systematické vyhodnocování plnění aktivit nastavené strategie i zjišťování názoru a spokojenosti zaměstnanců formou dotazníkových šetření, motivačně hodnotících rozhovorů, návštěvami TOP managementu v jednotlivých službách. A v neposlední řadě je to samozřejmě důslednost a ochota vydržet v nastaveném kurzu. Je to zkrátka všechno o lidech.

Děkuji za rozhovor.

Stanislav Kocourek – medailon

Vystudoval původně marketing a management na Univerzitě Tomáše Bati, nedávno dokončil studium psychologie na Masarykově univerzitě. Od roku 2006 pracuje jako konzultant a poradce v oblasti strategického plánování a personálního řízení. V poslední době se zaměřuje na vzdělávání a individuální rozvoj zejména manažerů, funguje jako supervizor, kouč. Žije v Olomouci, je ženatý, má jednoho syna. Ve volném čase čte, sportuje, poslouchá hudbu.

společně s Vámi...

...POMÁHÁME POTŘEBNÝM NA JESENICKU

Tradiční TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA, během které občané Jesenicka přispívají na své bližní.
(Jesenicko, 1. až 15. ledna)

...OCEŇUJEME VÝTVARNÍKY A FOTOGRAFY

SLAVNOSTNÍ VYHODNOCENÍ SOUTĚŽÍ souvisejících s Tříkrálovou sbírkou.
(Jeseník, Klášterní kaple, 23. února v 16 hodin)

...VZDORUJEME STAŘECKÉ DEMENCI

PŘEDNÁŠKA PŘIBLIŽUJÍCÍ PROBLEMATIKU STAŘECKÉ DEMENCE a Alzheimerovy choroby. Akce proběhne při příležitosti oslav 5. výročí Charitního domu sv. Anežky.
(Jeseník, Hotel Slovan, 15. března v 16:30 hodin)

...POŘÁDÁME VÝSTAVU FOTOGRAFIÍ MŮJ SVĚT

SLAVNOSTNÍ VERNISÁŽ FOTOGRAFICKÉ SOUTĚŽE MŮJ SVĚT za účasti patrona soutěže prof. Jindřicha Štreita. Součástí akce je také společenské setkání se sponzory Charity Jeseník.
(Jeseník, Katovna, 10. dubna v 17:30 hodin)

...PODPORUJEME LIDI S MENTÁLNÍM POSTIŽENÍM

Divadelní představení u příležitosti **VÝROČÍ 20 LET DENNÍHO STACIONÁŘE ŠIMON**.
(Jeseník, Divadlo Petra Bezruče, 22. května v 17 hodin)

...SPORTUJEME S DŘÍVE NAROZENÝMI

PÁTÝ ROČNÍK KUŽELKOVÉHO TURNAJE pořádaný Domovem pokojného stáří sv. Hedviky.
(Vidnava, 13. července od 13 hodin)

...VYRÁŽÍME NA POUŤ

Pojďte spolu s námi na první **CHARITNÍ POUŤ** do Černé Vody.
(Černá Voda, 27. září, poutní mše sv. v 15:30 hodin)

...SLAVÍME 20 LET DENNÍHO STACIONÁŘE ŠIMON

V rámci **DNE OTEVŘENÝCH DVEŘÍ** bude možné zhlédnout divadelní představení Pistolka nebo si poslechnout opavskou kapelu Naděje
(Jeseník, Denní stacionář Šimon, 18. října od 10 do 17:30 hodin)

...DOPROVÁZÍME VAŠE BLÍZKÉ NA SKLONKU ŽIVOTA

Přednáška na téma **UMÍRÁNÍ A DOPROVÁZENÍ PŘI UMÍRÁNÍ**.
(Jeseník, 8. listopadu)

Od čechrání ke kolovrátku

Výlet do nitra Rychlebských hor si udělali jedno všední dopoledne klienti z Domova pokojného stáří sv. Františka. Navštívili zde malou farmu a chalupu své paní vedoucí.

Vše začalo myšlenkou, jak využít volný čas klientů činností, která by je bavila a měla smysl. Tak vznikl nápad, že by mohli čechrat ovčí vlnu. Ve Vlčicích žije paní Lucie Kristýnková, která chová ovečky a jejich vlnu zpracovává. Vedoucí domova se s paní Lucií zná, takže se spolu domluvily na spolupráci, která začala letos v zimě. Nikdo z personálu vlnu nikdy nečechral.

Naštěstí jedna z klientek, paní Marie Lipinová, tuto činnost v mládí dělala a ukázala ostatním, jak vlnu správně čechrat, aby se pak dala příst. Od té doby se někteří klienti u této činnosti pravidelně setkávají. Při čechrání si povídají, občas i zazpívají. Nejvíce vlny načechrá právě paní Lipinová. U práce vždy vzpomíná na svůj život, který vůbec nebyl lehký, ale ona vše vy-

práví s humorem. „Víte, proč se usmívám, sestřič? Protože venku se mračí,“ hlasitě se směje paní Lipinová.

Ne vše je ale veselé. Vzpomínala třeba na to, jak její tatínek sloužil v první světové válce. „Tehdy se bojovalo šavlemi,“ říká. „Jednou měl tatínek vejít do domu a tam všechny pozabíjet. Přišel tam, viděl, že se všichni modlí, tak odešel. Nechtěl jim ublížit. Proč by je zabíjel, když mu nic neudělali?! Ale velitel to zjistil, že nesplnil rozkaz, tak ho šavlí sekl do hlavy. Tatínek naštěstí přežil. Ale měl přes celou hlavu jizvu.“

A protože je při čechrání vždy dobrá nálada, ovčí vlna krásně hřeje do rukou a voní ovečkami, byl na místě nápad, jet se na ně podívat. Při té příležitosti by si paní Lipinová mohla vyzkoušet, jestli by zvládla příst na kolovrátku.

Jedno slunné dopoledne se tedy jelo na farmu paní Kristýnkové. Místo, kde bydlí, je nádherné - v kopcích, kde jsou blízko sebe tři chaloupky. Hned po příjezdu usedla paní Lipinová ke kolovrátku. A i když měla strach, že jí to nepůjde, hned věděla, jak na to a vlnu se jí podařilo příst. Když dopředla celý chomáč vlny, zašli se ještě podívat na chalupu paní vedoucí, zvanou Ondřejovka. Tam si dali kávu a najedli se třešní, které si sami natrhali.

Od srpna bude Domov pokojného stáří sv. Františka přestěhován do Vlčic, takže to určitě nebyla poslední návštěva na farmě, ani na Ondřejovce.

Krátce

Stěhování zvládnuto

Stěhování Domova pokojného stáří sv. Františka z Javorníku do Vlčic proběhlo v období od 9. do 11. srpna. Samotné přípravy na stěhování začaly již několik týdnů předem. Vše se muselo řádně naplánovat, aby negativní dopad na klienty domova byl co nejmenší.

Ve čtvrtek 9. srpna byly odvezeny osobní věci klientů a některé pomůcky. V pátek se nákladním autem z firmy p. Červeného z Bukové odvezl nábytek (skříně, noční stoly apod.). V sobotu se stěhovalo všech 21 klientů. Dopoledne se přestěhovala všechna lůžka a ihned se skládala, aby bylo vše nachystané, až odpoledne přijedou klienti.

Ti byli po obědě převezeni charitními vozy, včetně auta z Denního stacionáře Šimon v Jeseníku, které je vybavené pro převoz klientů na invalidním vozíčku. Občerstvení formou balíčků zajistila Vývařovna AVE.

I když stěhování probíhalo v době prázdnin a dovolených, kdo mohl, přišel pomoci, za což všem velmi děkujeme. Až se bude domov stěhovat zpět do Javorníku, snad půjde vše tak dobře, jak to šlo nyní.

Z mého pohledu

František to zvládne

Domov pokojného stáří sv. Františka prožívá opravdu rušné období. Během druhého srpnového týdne se přemístil do svého nového působiště – do objektu bývalého zámku ve Vlčicích. Byla to, a stále ještě je, pro všechny dost náročná situace.

V prvé řadě je obtížná pro naše klienty. Většina z nich už trpí různými omezeními, vinou kterých je pro ně i leccjaká běžná činnost problémem. V novém působišti je najednou všechno jinak – nový prostor, prostředí, pro některé noví spolubydlíci.

Náš personál se ze všech sil snaží, aby byl dopad stěhování na klienty co možná nejmenší, ale i pro ně je to těžké. Vše je „v zábrhu“, ještě se tak trochu hledá, jak službu nastavit co možná nejlépe. Po celý den se tak naše pečovatelky snaží reagovat na specifické potřeby jednotlivých klientů.

Celá situace se ale začíná stabilizovat. Obýváme krásné nové bezbariérové byty, celý zámek je obehnan zelení, klienti tráví většinu času venku a pochvalují si hlavně klid,

který tady je. Plánovaný rok a půl našeho pobytu ve Vlčicích tedy určitě nebereme jako provizorium.

Chtěla bych moc poděkovat všem, kteří nám pomohli náš přesun úspěšně zvládnout – komunitě Harmonie z Bílé Vody, Institutu Krista Velekněze z Bílé Vody, dobrovolníkům s Skorodíc, pracovníkům Charity Jeseník s rodinami i pracovníkům firmy pana Kmoška.

I přes toto náročné období jsem ráda, že jsem mohla celou akci absolvovat s personálem, který teď na domově máme, a zakusit pocit, že se o své kolegy můžu opřít a dokážeme být vstřícní a optimističtí, i když ne vždycky všechno funguje tak, jak bychom si představovali. Všem svým spolupracovníkům za to moc děkuji.

PhDr. Petra TOMÁŠKOVÁ,
vedoucí DPS sv.
Františka

Duchovní zamyšlení

Pravá pouť probíhá v hlavě a v srdci

Rádi vzpomínáme na nejenom náboženské poutě, ale na jakékoli putování. V rámci možností to mladým připomínáme. „Dokud máte zdravé nohy a hezké, do určité míry bezstarostné mládí, putujte.“ Na rozdíl od dřívějších mají mladí otevřený doslova celý svět.

Každý by měl jednou za život doputovat do Říma, do Vatikánu. Jednou za život si udělat čas a aspoň týden strávit ve Svaté zemi. A chodit místy, kudy chodil Pán Ježíš. A to už vůbec nemluvíme o mariánských poutních místech. Dobře víme, jak čas neuvěřitelně rychle letí. A jak nás bolí čas, který jsme promarnili.

Zároveň si uvědomujeme, že putování není jen o zdravém těle, o penězích, o mládí. Pamatujeme dovolené, prázdniny, poutě, kdy jsme tělem byli třeba u moře. Vše bylo fajn, žádný problém, a přesto jsme ve své hlavě u moře nebyli, ve svém srdci jsme nic neprožili. V hlavě, v srdci jsem na dovolenou nedoputoval, jen tělo tam bylo. Jsem tělem vedle manžela, ale v hlavě a v srdci jsem jinde. Jsem tělem u dětí, ale v hlavě a v srdci jsem jinde. Kněz je tělem u oltáře, ale není se svým Bohem, ani se svými farníky...

Je to jen na mně. Jen na Tobě. Mohu být nemocný na lůžku, a přesto mohu doputovat k Panně Marii na Hostýn. Sedět u nohou svého Boha. Znovu se vrátit ke své rodině, ke svému kněžství.

Nu ano, máte pravdu. Putování není o zdravém těle a otevřených hranicích. Putování, pravá pouť probíhá v hlavě a v srdci. Malá Terezička prožila svůj život v klášteře, přesto je patronkou misí.

P. Mgr. Miroslav KADLEC
Farnost Vidnava

Nabízíme, hledáme

Nové kolegy do Vidnavy

Do Domova pokojného stáří sv. Hedviky a do Charitního domu sv. Anežky hledáme **pracovníky v sociálních službách**. Jde o přímou práci s uživateli služeb (senioři, lidé s demencí či Alzheimerovou chorobou), spolupráci na individuálních plánech, vedení potřebné dokumentace. Jedná se o práci v nepřetržitém provozu, tedy i noční služby.

Požadavky:

- minimálně základní vzdělání
- akreditovaný kurz pracovníka v sociálních službách
- trestní bezúhonnost
- organizační a komunikační schopnosti, spolehlivost, flexibilita

- ochota pracovat v církevní organizaci v souladu s jejím posláním

Nabízíme:

- nástupní mzda 15.700 Kč/měsíčně
- práce na celý úvazek
- zaměstnanecké výhody (příspěvek na obědy aj.)

Žádosti se strukturovaným životopisem zasílejte e-mailem na adresu info@jesenik.charita.cz, nebo poštou na adresu: Charita Jeseník, Zámecké nám 2, 790 01 Jeseník. Do předmětu e-mailu nebo na obálku je nutné napsat „žádost o místo“. Zasláné materiály se uchazečům nevracejí, po skončení pohovorů, na které budete pozváni, pokud splňujete dané požadavky, budou skartovány, e-maily vymazány.

Krátce

I hokejisté mají hlad

Vývařovna AVE vařila v červenci mladým vítkovickým hokejistům s trenérem Davidem Koudelným. Spali ve stanech u Štachtlovického lomu. Všem se ve Vidnavě moc líbilo a tak je možné, že zase někdy přijedou.

Kapra nebo pstruha?

Navštívit Rybářskou baštu v Černé Vodě se vydali v pátek 17. srpna klienti Domova pokojného stáří sv. Hedviky ve Vidnavě. Doposud navštěvovali jen Rybářskou baštu v Nýznerově, letos se ale rozhodli pro změnu a zavítali do Černé Vody. Slunečné počasí a příjemné prostředí přispěly k dobré náladě. Všichni si pochutnali na dobré rybě, část si dala jako tradičně pstruha a ostatní odvážlivci vyzkoušeli kapra. Nikdo neprohloupil, obě ryby byly výtečné. Po dobrém jídle si klienti povídali a vzpomínali na předešlé výlety. A se slovy jedné klientky „Všude dobře, doma nejlíp. Jedeme!“ se vydali na zpáteční cestu.

Informace

Po přestěhování Domova pokojného stáří sv. Františka z Javorníku do Vlčic došlo k přestěhování kanceláře Domácí zdravotní péče a Charitní pečovatelské služby pro oblast Javornicka na adresu:

nám. Svobody 417
790 70 Javorník

1. patro hned u schodů

Protože jsou však pracovníce obou služeb po většinu času v terénu, v případě potřeby jim, prosím, volejte na níže uvedená čísla:

- zdravotní sestra pro Javornicko a Vidnavsko: **731 727 121**
- pečovatelka pro Javornicko: **731 697 169**

Poděkování

Pomoc při stěhování

Protože projevat vděčnost je potřeba neustále, ještě jednou děkujeme všem, kteří pomohli při stěhování Domova pokojného stáří sv. Františka z Javorníku do Vlčic: komunitě Harmonie z Bílé Vody, Institutu Krista Velekněže z Bílé Vody, dobrovolníkům ze Skorošic, pracovníkům Charity Jeseník a jejich rodinným příslušníkům i pracovníkům firmy pana Kmoška.

Listárna

Někdy jsme rádi, že naše služby už nejsou potřeba. Protože pokud se o člověka může postarat rodina, je to pro něj to nejlepší. Krásný příklad uvádíme v této listárně:

Dobrý den, ráda bych Vám oznámila, že už Vaše služby potřebovat v budoucnu nebudeme. Jelikož se mamčin stav rapidně zhoršil, rozhodla jsem se pro ni přijet a vzít si ji s sebou. Přijíždím zítra 29. srpna.

Mnohokrát Vám děkuji za vaše služby, a že díky Vám všem mohla maminka zůstat doma ve svém prostředí.

Přeji hezký den

Inka B., Anglie